

песелатъ въ дѣнь святаго Геѡргіа: а ѡзъ ѡкаам-
ный, сѣдимъ въ чѡжди рѣще поробенъ. Огдѣ кол-
ко ли слѣзи пролива мой каша и майками за мене!!!

Прочее, скороу въ застѣплѣніе то не презрѣ слѣ-
зите на майка мѡ и на каша мѡ, но тоа часъ ѡ-
иде въ критъ. Я момчѣ то пригѡтвѣваше вода въ
йврика да полѣе на господѣра си Яміра. Тогава
мановѣніемъ бѡжїимъ станѣ чѡдодѣліе странно,
вкѡпѣ и преславно. ѡ неизречѣнныхъ бѡжїихъ пре-
славныхъ дѣлъ! ѡле чѡдесе! въ тоа часъ го гравна
святий Геѡргій, фжрлі го на конатъ си на сапа-
та, и намѣриса въ милітинъ въ бащиніатъ си дѡмъ,
държи и йврисатъ въ рѣка та си. И като видѡха
това, сичките въкаха: Господи помилѡй, Господи по-
милѡй, Господи помилѡй. Я родители те мѡ ѡ го-
лѣма радостъ паднаха на земла та и быдѡха
везгласны. Я дрѡги те го пытаха, гдѣкѣ еше; и
ѡ гдѣкѣ дойдѣ; и какъ се намѣри посредѣ насъ; Я
той ѡговори: таа стакланица налѣахъ съ вода,
за да полѣемъ на Яміра, и гравна ме ѣдинъ мѡжъ
преславенъ, и качи ме на конѣ, съ ѣднѣ та рѣка
държѣхъ стакланица та, а съ дрѡга та държѣхъ
за побсатъ мѡ, и намѣрихъсе тѣка посредѣ васъ,
каквѡто сами видите. Това като чѡха, придѡха
въ оужасъ, и оудивлавахъсе за преславно то видѣ-
ніе. И като станѡха ѡ трапѣза та всенѡцину воз-
дадоха пѣсни и благодарѣніѣ Бѡгѡ.

Чѡ до святаго Геѡргіа.

„ Да воздадѣме Бѡгѡ нашемѡ хвалѣніе, и пре-
славномѡ великомѡченикѡ Геѡргію. Послѡшай те
благословѣни Хрїстіане, да ви кажемъ Іѡцие за ѣд-
но чѡдо, коѣто ѣ сотворилъ святий великомѡче-
никъ Геѡргіа: Имаше ѣдинъ градъ, кой то се на-
ричаше виритъ. И царѣваше въ него царь ймето
мѡ Сїліанъ, и тоа царь еше нечестивъ, и слѣ-
жеше на Блински бѡгове, а Бѡгъ нашъ Исѡсъ